

Repertoriul jurisprudenței

CONCLUZIILE AVOCATULUI GENERAL
ELEANOR SHARPSTON
prezentate la 27 septembrie 2018¹

Cauza C-345/17

**Sergejs Buivids
cu participarea:
Datu valsts inspekcija**

[cerere de decizie preliminară formulată de
Augstākā tiesa (Curtea Supremă, Letonia)]

„Trimitere preliminară – Domeniul de aplicare al Directivei 95/46/CE – Filmarea și publicarea pe site-uri internet a unei înregistrări video a unor agenți de poliție aflați în exercițiul funcțiunii în incinta unei secții de poliție – Prelucrarea datelor cu caracter personal și libertatea de exprimare – Articolul 9 din Directiva 95/46”

1. Această trimitere formulată de Latvijas Augstākā tiesa (Curtea Supremă, Letonia) se referă la filmarea și la publicarea pe site-uri internet a unei înregistrări video a unor agenți de poliție aflați în exercițiul funcțiunii în incinta unei secții de poliție. Instanța de trimitere sesizează Curtea în legătură cu domeniul de aplicare al Directivei 95/46/CE privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date² și cu privire la interpretarea exonerării prevăzute la articolul 9 din această directivă (denumită în continuare „exonerarea în scopuri jurnalistice”).

Dreptul Uniunii

Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene

2. Dreptul la respectarea vieții private și de familie este garantat de Articolul 7 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”)³. Conform articolului 8, „orice persoană are dreptul la protecția datelor cu caracter personal care o privesc. Asemenea date trebuie tratate în mod corect, în scopurile precizate și pe baza consimțământului persoanei interesate sau în

¹ Limba originală: engleza.

² Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 (JO 1995, L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10). Această directivă a fost abrogată și înlocuită, începând cu data de 25 mai 2018, de Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO 2016, L 119, p. 1).

³ JO 2010, C 83, p. 391.

temeiul unui alt motiv legitim prevăzut de lege. Orice persoană are dreptul de acces la datele colectate care o privesc, precum și dreptul de a obține rectificarea acestora.” Potrivit articolului 11, orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare, care cuprinde libertatea de a primi sau de a transmite informații sau idei fără amestecul autorităților publice⁴.

3. Articolul 52 alineatul (3) din cartă prevede că, în măsura în care aceasta conține drepturi care corespund unor drepturi garantate prin CEDO, înțelesul și întinderea lor sunt aceleași ca și cele prevăzute de convenția menționată.

Directiva 95/46

4. Următoarele obiective sunt prezentate în cuprinsul considerentelor Directivei 95/46:

„[...] trebuie excluse prelucrările de date efectuate de o persoană fizică în exercitarea unor activități exclusiv personale sau domestice, precum corespondența și păstrarea repertoarului de adrese;

[...]

[...] ținând seama de importanța evoluției, în cadrul societății informaționale, a tehnicilor utilizate pentru captarea, transmiterea, manipularea, înregistrarea, stocarea sau comunicarea datelor constituite din sunete și imagini privind persoane fizice, [Directiva 95/46] se aplică prelucrării unor astfel de date;

[...]

[...] prelucrarea datelor constituite din sunete și imagini, cum este cazul supravegheților video, nu intră în domeniul de aplicare [al Directivei 95/46], dacă sunt efectuate în scopuri de siguranță publică, apărare, securitate națională ori în cursul activităților statului din domeniul dreptului penal sau în cursul altor activități care nu intră în domeniul de aplicare al dreptului [Uniunii Europene];

[...] în ceea ce privește prelucrarea datelor constituite din sunete și imagini în scopuri jurnalistice, literare sau artistice, în special în domeniul audiovizual, principiile [Directivei 95/46] se aplică în mod restrictiv, în conformitate cu dispozițiile articolului 9;

[...]

[...] prelucrarea datelor cu caracter personal în scopuri jurnalistice, literare sau artistice, în special în domeniul audiovizualului, trebuie să beneficieze de derogări sau de restricții de la cerințele anumitor dispoziții ale [Directivei 95/46] în măsura în care ele sunt necesare în vederea punerii drepturilor fundamentale ale persoanei în acord cu libertatea de exprimare și în special cu libertatea a primi sau de a difuza informații, așa cum este garantată în special prin articolul 10 [din CEDO]; [...] statele membre, în scopul menținerii unui echilibru între drepturile fundamentale, trebuie să stabilească derogările și restricțiile, necesare în ceea ce privește măsurile generale privind legalitatea prelucrării datelor [...].”⁵

5. Articolul 1 alineatul (1) din Directiva 95/46 prevede că statele membre asigură „protejarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei și în special a dreptului la viața privată în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal”.

4 Articolele 7 și 11 din cartă corespund drepturilor stabilite prin articolele 8 și 10 (respectiv dreptul la respectarea vieții private și de familie și dreptul la libertatea de exprimare) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (denumită în continuare „CEDO”), semnată la Roma la 4 noiembrie 1950. Toate statele membre sunt semnatare ale CEDO, însă Uniunea Europeană ca atare încă nu a aderat; a se vedea Avizul 2/13 din 18 decembrie 2014, EU:C:2014:2454.

5 Considerentele (12), (14), (16), (17) și, respectiv, (37).

6. Următoarele definiții sunt prevăzute la articolul 2:

„(a) «date cu caracter personal» înseamnă orice informație referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă (persoana vizată); o persoană identificabilă este o persoană care poate fi identificată, direct sau indirect, în special prin referire la un număr de identificare sau la unul sau mai multe elemente specifice, proprii identității sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale;

(b) «prelucrarea datelor cu caracter personal» (prelucrare) înseamnă orice operațiune sau serie de operațiuni care se efectuează asupra datelor cu caracter personal, prin mijloace automate sau neautomate, cum ar fi colectarea, înregistrarea, organizarea, stocarea, adaptarea sau modificarea, extragerea, consultarea, utilizarea, dezvăluirea prin transmitere, diseminare sau în orice alt mod, alăturarea ori combinarea, blocarea, ștergerea sau distrugerea;

[...]

(d) «operator» înseamnă persoana fizică sau juridică, autoritatea publică, agenția sau orice alt organism care, singur sau împreună cu altele, stabilește scopurile și mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal; [...]"

7. Potrivit articolului 3, Directiva 95/46 se aplică:

„(1) [...] prelucrării automate, în totalitate sau parțial, precum și prelucrării neautomate a datelor cu caracter personal, conținute sau care urmează să fie conținute într-un sistem de evidență a datelor cu caracter personal.

(2) [Directiva 95/46] nu se aplică prelucrării datelor cu caracter personal:

- puse în practică pentru exercitarea activităților din afara domeniului de aplicare a dreptului comunitar, cum ar fi cele prevăzute în titlurile V și VI din Tratatul privind Uniunea Europeană și, în orice caz, prelucrărilor care au ca obiect siguranța publică, apărarea, securitatea statului (inclusiv bunăstarea economică a statului atunci când aceste prelucrări sunt legate de probleme de securitate a statului) și activitățile statului în domeniul dreptului penal;
- efectuate de către o persoană fizică în cursul unei activități exclusiv personale sau domestice.”

8. Capitolul II este intitulat „Condițiile generale de legalitate a prelucrării datelor cu caracter personal”. Potrivit articolului 6 alineatul (1), statele membre stabilesc că datele cu caracter personal trebuie să fie prelucrate în conformitate cu condițiile cumulative enumerate în directiva menționată. În enumerarea respectivă, se stipulează că acest tip de date pot să fie colectate numai în scopuri determinate, explicite și legitime⁶. Articolul 6 alineatul (2) prevede că operatorul are obligația să asigure respectarea condițiilor prevăzute la articolul 6 alineatul (1).

9. Articolul 7 stabilește criteriile privind legitimitatea prelucrării datelor. Acestea includ și faptul că prelucrarea este necesară pentru realizarea interesului legitim urmărit de operator sau de către unul sau mai mulți terți, cu condiția ca acest interes să nu prejudicieze interesul sau drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei vizate, care necesită protecție în temeiul articolului 1 alineatul (1) din directivă⁷.

⁶ Articolul 6 alineatul (1) litera (b). Condițiile stabilite la articolul 6 alineatul (1) literele (a), (c)-(e) prevăd că datele cu caracter personal trebuie să fie prelucrate în mod corect și legal; acestea trebuie să fie de asemenea adecvate, pertinente și neexcesive în ceea ce privește scopurile pentru care sunt colectate, exacte și păstrate într-o formă care permite identificarea persoanelor vizate o perioadă nu mai lungă decât este necesar în vederea atingerii scopurilor pentru care au fost colectate. Aceste condiții nu au o relevanță directă pentru prezenta cauză.

⁷ Lista cazurilor în care prelucrarea datelor cu caracter personal poate fi considerată ca fiind legală în sensul articolului 7 este exhaustivă și restrictivă. Numai articolul 7 litera (f) este relevant pentru prezenta cauză: a se vedea mai jos punctele 67-71.

10. Potrivit articolului 9, care este intitulat „Prelucrarea datelor cu caracter personal și libertatea de exprimare” (și care este parte a Capitolului II din Directiva 95/46), „statele membre prevăd exonerări și derogări de la dispozițiile [capitolului II], ale capitolului IV și ale capitolului VI pentru prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată numai în scopuri jurnalistice, artistice sau literare, în măsura în care se dovedesc necesare pentru a pune dreptul la viață privată în acord cu normele care reglementează libertatea de exprimare”.

11. Articolul 13 prevede că statele membre pot adopta măsuri legislative pentru a restrânge domeniul obligațiilor și drepturilor prevăzute printre altele la articolul 6 alineatul (1), dacă o astfel de restricție constituie o măsură necesară pentru a proteja anumite interese, precum securitatea statului, apărarea sau siguranța publică.

Legislația națională

12. Instanța de trimitere arată că scopul dispozițiilor de drept național leton aflate în litigiu este protejarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale persoanelor fizice și în special a dreptului la viața privată în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal privind persoane fizice. Potrivit alineatului 3 al articolului 3 al Fizisko personu datu aizsardzibas likums (Legea privind protecția datelor personale ale persoanelor fizice), dispozițiile de drept național nu se aplică prelucrării datelor cu caracter personal de către persoane fizice în scopuri personale sau domestice dacă datele nu sunt diseminate către terți.

13. Potrivit legii respective, „datele cu caracter personal” sunt definite ca fiind orice informație referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă. „Prelucrarea” datelor cu caracter personal reprezintă orice operațiune care se efectuează asupra datelor cu caracter personal, inclusiv colectarea, înregistrarea, introducerea, păstrarea, organizarea, modificarea, utilizarea, comunicarea, transmiterea și diseminarea, blocarea sau ștergerea.

14. Articolul 5 din Legea privind protecția datelor personale ale persoanelor fizice prevede o exonerare de la normele prevăzute în respectiva legislație în situația în care datele cu caracter personal sunt prelucrate în scopuri jurnalistice conform legii denumite Par presi un citiem masu informacijas lidzekliem (Legea privind presa și alte mijloace de informare în masă) sau în scopuri artistice sau literare.

Situația de fapt, procedura și întrebările preliminare

15. Domnul Buivids („operatorul de date” în cazul de față) a realizat o înregistrare video în sediul unei secții de poliție letone. Înregistrarea viza o declarație pe care acesta a dat-o poliției în contextul unei proceduri administrative care fusese inițiată împotriva sa⁸. În respectiva înregistrare video se pot vedea incinta secției de poliție și mai mulți agenți de poliție în exercițiul funcțiunii. Conversația domnului Buivids cu agenții de poliție în timp ce aceștia efectuează anumite funcții administrative a fost înregistrată: se poate auzi vocea sa, precum și vocile agenților de poliție și a persoanei care l-a însoțit la secția de poliție. Domnul Buivids a publicat materialul video pe site-ul internet www.youtube.com.

16. Prin decizia din 30 august 2013, Data valsts inspecija (Autoritatea națională pentru protecția datelor din Letonia) a stabilit că domnul Buivids a încălcat dispozițiile de drept național relevante (articolul 8 alineatul 1 din Legea privind protecția datelor personale ale persoanelor fizice) întrucât nu a informat agenții de poliție (persoanele vizate), în conformitate cu prevederile respectivei legi, în legătură cu scopul respectivei filmări. De asemenea, domnul Buivids nu a furnizat Autorității naționale pentru protecția datelor informații privind scopul filmării și al publicării înregistrării video pe un site

⁸ În decizia sa, instanța de trimitere arată că, ulterior, domnul Buivids a fost amendat în contextul respectivelor proceduri administrative.

internet, astfel încât să facă dovada că scopul pe care l-a urmărit prin realizarea și publicarea respectivei filmări se încadrează în condițiile dispozițiilor relevante din dreptul național. Prin urmare, Autoritatea națională pentru protecția datelor i-a pus în vedere domnului Buivids să retragă materialul video în cauză de pe site-ul YouTube și de pe alte site-uri internet pe care acesta fusese publicat.

17. Domnul Buivids a formulat o acțiune pe rolul Administrativā rajona tiesa (Tribunalul Administrativ Districtual), care a respins cererea sa. Domnul Buivids a formulat apel împotriva deciziei respective la Administrativā apgabaltiesa (Curtea Administrativā Regionalā, Letonia) având ca obiect constatarea caracterului nelegal al deciziei din 30 august 2013 și repararea prejudiciului suferit ca urmare a respectivei decizii. În susținerea acțiunii sale, domnul Buivids a argumentat că, prin înregistrarea video, intenționa să atragă atenția societății asupra unei conduite a agenților de poliție care, în opinia sa, era ilegală. În decizia de trimitere nu se regăsește niciun element care să indice faptul că domnul Buivids a identificat acele acțiuni care constituiau pretinsa conduită ilegală.

18. Solicitarea domnului Buivids a fost respinsă de Administrativā apgabaltiesa (Curtea Administrativā Regionalā, Letonia) din următoarele motive: În primul rând, instanța a constatat că persoanele vizate erau identificabile în înregistrarea realizată de domnul Buivids. În al doilea rând, s-a considerat că domnul Buivids nu a realizat respectiva înregistrare video în scopuri jurnalistice, în conformitate cu dispozițiile de drept național leton. Prin efectuarea unei înregistrări a unor agenți de poliție aflați la locul de muncă în timpul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu și prin neinformarea acestora cu privire la scopul concret al prelucrării datelor cu caracter personal în cauză, domnul Buivids nu s-a conformat dispozițiilor articolului 5 din Legea privind protecția datelor personale ale persoanelor fizice și a încălcat dispozițiile articolului 8 alineatul 1 din aceeași lege. În al treilea rând, Autoritatea națională pentru protecția datelor i-a solicitat domnului Buivids să retragă materialul video de pe site-urile internet pe care acesta fusese publicat, deoarece datele personale au fost prelucrate în mod nelegal. Această cerere a fost atât legală, cât și proporțională. În ultimul rând, nu a existat un conflict vădit între dreptul domnului Buivids la libertatea de exprimare și dreptul la viață privată al persoanelor vizate, întrucât domnul Buivids nu a precizat scopul publicării materialului video. În plus, materialul video nu a prezentat publicului știri de actualitate și nici nu a dezvăluit o conduită ilegală a agenților de poliție.

19. Domnul Buivids a sesizat instanța de trimitere cu un recurs împotriva respectivei hotărâri. Această instanță a observat că în cauza domnului Buivids este vorba despre o singură înregistrare video a unor agenți de poliție care își exercitau funcțiile, acționând în calitate de reprezentanți ai puterii publice. Aceasta nu poate constata cu certitudine dacă acțiunile domnului Buivids se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei 95/46 și dacă exonerarea în scopuri jurnalistice prevăzută la articolul 9 din respectiva directivă se aplică exprimării unei opinii personale cu privire la activitatea poliției și difuzării pe site-ul internet www.youtube.com a unei înregistrări video în care apar agenți de poliție în exercițiul funcțiunii. În consecință, instanța de trimitere a sesizat Curtea cu următoarele întrebări preliminare:

- „1) Domeniul de aplicare al Directivei 95/46 include acțiuni cum sunt cele în discuție în prezenta cauză, și anume înregistrarea, în cadrul unei secții de poliție, a unor agenți de poliție care îndeplinesc acte procedurale și publicarea materialului video pe site-ul internet www.youtube.com?
- 2) Directiva 95/46 trebuie interpretată în sensul că acțiunile menționate pot fi considerate o prelucrare a datelor cu caracter personal în scopuri jurnalistice potrivit articolului 9 din directiva menționată?”

20. Domnul Buivids, guvernele Austriei, Republicii Cehe, Italiei, Letoniei, Poloniei și Portugaliei, precum și Comisia Europeană au prezentat observații scrise. În ședința din 21 iunie 2018 au fost prezenți domnul Buivids, reprezentanți ai guvernului Letoniei și ai Comisiei Europene împreună cu reprezentanți ai guvernului Suediei, care nu a prezentat observații scrise.

Cu privire la prima întrebare

21. Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită să se stabilească dacă acțiunea persoanei care realizează înregistrări video ale unor agenți de poliție aflați în exercițiul funcțiunii și, ulterior, publică înregistrarea video pe un site internet, cum ar fi YouTube, intră în domeniul de aplicare al Directivei 95/46.

22. Domnul Buivids, Republica Cehă, Italia, Polonia, Portugalia și Comisia arată că aceste acțiuni intră în domeniul de aplicare al Directivei 95/46. Austria și Letonia susțin contrariul.

23. În opinia noastră, activități precum cele angajate de domnul Buivids intră în domeniul de aplicare al Directivei 95/46.

24. O înregistrare video a unor agenți de poliție aflați în exercițiul funcțiunii, realizată la sediul poliției, se încadrează în textul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 95/46, în măsura în care constituie prelucrarea automată, în totalitate sau parțial, a datelor cu caracter personal. Curtea s-a pronunțat deja în sensul că, potrivit articolului 2 litera (a) din această directivă, „date cu caracter personal” includ imaginea unei persoane înregistrată de o cameră video⁹. Din articolul 2 litera (b) rezultă că o înregistrare video, în principiu, reprezintă „prelucrarea datelor cu caracter personal”, în sensul că se încadrează în noțiunea de „orice operațiune sau serie de operațiuni care se efectuează asupra datelor cu caracter personal, [...] cum ar fi colectarea, înregistrarea, [...] stocarea”¹⁰. Curtea a statuat deja că operațiunea de încărcare a unor date cu caracter personal pe o pagină de internet constituie prelucrare în sensul în sensul articolului 2 litera (b) din Directiva 95/46¹¹.

25. Publicarea unei astfel de înregistrări video pe un site internet se încadrează în mod vădit în noțiunea de „prelucrare” a datelor cu caracter personal prevăzută de articolul 3 alineatul (1) din Directiva 95/46¹².

26. În opinia noastră, interpretarea articolului 2 literele (a) și (b) coroborat cu articolul 3 alineatul (1) este conformă cu obiectivele Directivei 95/46, care afirmă că directiva se aplică printre altele în cazul înregistrării, stocării sau comunicării datelor constituite din sunete și imagini privind persoane fizice¹³. Deși considerentul (16) arată că domeniul de aplicare al directivei trebuie limitat în ceea ce privește prelucrarea de către stat a datelor constituite din sunete și imagini efectuată „în scopuri de siguranță publică, apărare, securitate națională ori în cursul activităților statului din domeniul dreptului penal sau în cursul altor activități care nu intră în domeniul de aplicare al dreptului [Uniunii]”, printr-o interpretare *a contrario*, rezultă că legiuitorul a considerat că Directiva 95/46 trebuie să se aplice înregistrărilor video¹⁴.

27. Austria consideră că activități precum cele efectuate de domnul Buivids nu intră în domeniul de aplicare al Directivei 95/46. Ea arată că în decizia de trimitere se afirmă că funcționarii publici aflați în exercițiul funcțiunii nu intră în domeniul de aplicare al dreptului la viață privată prevăzut de dreptul național leton cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal, întrucât funcționarii aflați în exercițiul funcțiunii trebuie să accepte că își desfășoară activitatea în spațiul public și că acțiunile lor pot fi examinate.

28. Nu acceptăm acest contraargument.

9 Hotărârea din 11 decembrie 2014, Rynes (C-212/13, EU:C:2014:2428, punctele 21 și 22).

10 Hotărârea din 11 decembrie 2014, Rynes (C-212/13, EU:C:2014:2428, punctele 23 și 24).

11 Hotărârea din 13 mai 2014, Google Spain și Google (C-131/12, EU:C:2014:317, punctul 26).

12 Hotărârea din 6 noiembrie 2003, Lindqvist (C-101/01, EU:C:2003:596, punctele 25 și 26). Cauza se referă la publicarea de către un catihet a unor pagini de internet care ofereau enoriașilor care se pregăteau pentru slujba de confirmare informațiile de care era posibil să aibă nevoie.

13 Considerentul (14).

14 Considerentul (16); a se vedea punctul 4 de mai sus.

29. Textul Directivei 95/46 nu cuprinde nicio exonerare explicită prin care funcționarii publici, așa cum sunt agenții de poliție, sunt excluși din domeniul său de aplicare. Nici considerentele nu reflectă o astfel de finalitate.

30. Mai mult, directiva trebuie interpretată în consecvență cu drepturile fundamentale. În principiu, funcționarii publici se bucură în aceeași măsură ca alte persoane de dreptul la respectarea vieții private și de familie (articolul 7 din cartă) și de dreptul la protecția datelor cu caracter personal (articolul 8 din cartă) care emană dintr-un drept mai larg la viață privată¹⁵. Orice altă opinie ar putea avea consecințe adverse, întrucât dreptul la viață privată al funcționarilor publici ar rămâne neprotejat, acest fapt putând îngreuna recrutarea și păstrarea personalului în sectorul public.

31. În plus, așa cum a arătat Curtea, expresia „viață privată” nu trebuie interpretată restrictiv și nu există niciun motiv de principiu care să justifice excluderea activităților de natură profesională¹⁶.

32. Letonia arată că acțiunile precum cele întreprinse de domnul Buivids nu intră în domeniul de aplicare al Directivei 95/46 pentru patru motive. În primul rând, din interpretarea literală a articolului 3 alineatul (1) rezultă că, pentru ca Directiva 95/46 să fie aplicabilă, datele în cauză trebuie să fie conținute într-un sistem de evidență. Instanța de trimitere arată că domnul Buivids a realizat o singură înregistrare video. În consecință, activitățile sale nu pot fi descrise ca fiind organizate sau structurate astfel încât să facă parte dintr-un sistem de evidență. În al doilea rând, articolul 3 alineatul (1) trebuie interpretat în lumina finalităților Directivei 95/46, printre care se numără și protecția dreptului la viață privată. Legătura dintre această finalitate interpretată în mod corespunzător și publicarea unei singure înregistrări video pe internet este prea slabă. În al treilea rând, persoanele care apar în înregistrarea video nu pot fi identificate fără un efort considerabil. În consecință, înregistrarea în cauză nu conține o „informație referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă”, astfel încât să se încadreze în definiția pentru „date cu caracter personal” prevăzută la articolul 2 litera (a) din directivă. În fine, cauza de față se deosebește de cauza Lindqvist¹⁷: în cea din urmă, localizarea datelor personale publicate pe internet era posibilă prin introducerea unui nume sau a altor informații într-un motor de căutare. Letonia adaugă că, întrucât domeniul de aplicare al Legii privind protecția datelor personale ale persoanelor fizice este mai cuprinzător decât cel al Directivei 95/46, acțiunea în justiție deschisă de Autoritatea națională pentru protecția datelor împotriva domnului Buivids a fost totuși întemeiată.

33. Respingem argumentele prezentate de Letonia cu privire la domeniul de aplicare al Directivei 95/46, pentru următoarele motive.

34. Nu interpretăm textul articolului 3 alineatul (1) în același mod în care îl interpretează guvernul leton. Din formulare nu reiese că, pentru ca Directiva 95/46 să fie aplicabilă, în cazul în care datele personale sunt prelucrate automat în totalitate sau parțial, respectivele date trebuie în *mod suplimentar* să fie conținute într-un sistem de evidență. Mai degrabă, considerăm că prevederile articolului 3 alineatul (1) din Directiva 95/46 se aplică în fiecare dintre aceste două situații: (i) în cazul în care datele cu caracter personal sunt prelucrate automat în totalitate sau parțial și (ii) datelor care nu sunt prelucrate automat, dar care sunt conținute (sau urmează a fi conținute) într-un sistem de evidență.

15 Hotărârea din 16 iulie 2015, ClientEarth și PAN Europe/EFSA (C-615/13 P, EU:C:2015:489, punctul 30).

16 Hotărârea din 9 noiembrie 2010, Volker und Markus Schecke și Eifert (C-92/09 și C-93/09, EU:C:2010:662, punctul 59).

17 Hotărârea din 6 noiembrie 2003 (C-101/01, EU:C:2003:596).

35. Protejarea dreptului la viață privată în cea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal este un obiectiv imperativ al Directivei 95/46. Drepturile agenților de poliție pe care i-a filmat domnul Buivids fac parte integrantă din prezenta cauză. În calitate de persoane fizice vizate, ei pot fi identificați și au fost publicate informații cu privire la aceștia. Există astfel, la prima vedere, o încălcare vădită a drepturilor fundamentale garantate de articolele 7 și 8 din cartă¹⁸. Este irelevant dacă informațiile publicate fac sau nu parte din categoria datelor sensibile ori dacă persoanele interesate au avut sau nu de suferit de pe urma acestei acțiuni¹⁹.

36. Împrejurarea că persoanele vizate pot fi identificate cu dificultate nu reprezintă un criteriu prevăzut de Directiva 95/46, neputând astfel să fie invocată pentru a stabili dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de articolul 3 alineatul (1). De asemenea, Directiva 95/46 nu impune condiția ca datele cu caracter personal prelucrate să includă informații care permit căutarea pe internet, cum ar fi un nume sau o adresă, pentru ca o persoană să acuze că i s-au încălcat drepturile de protecție a datelor personale.

37. Din motive de claritate, adăugăm că, în opinia noastră, articolul 3 alineatul (2) din Directiva 95/46 nu se aplică în prezenta cauză. Acest articol prevede că directiva nu se aplică prelucrării datelor cu caracter personal „puse în practică pentru exercitarea activităților din afara domeniului de aplicare a dreptului [Uniunii Europene] [...] și, în orice caz, prelucrărilor care au ca obiect siguranța publică, apărarea, securitatea statului [...] și activitățile statului în domeniul dreptului penal”. Ca o exonerare de la normele care guvernează domeniul de aplicare al acestei directive, articolul 3 alineatul (2) trebuie să facă obiectul unei interpretări stricte²⁰. Toate activitățile menționate cu titlu de exemplu sunt activități proprii statelor sau autorităților statale, străine de domeniile de activitate ale particularilor. Acestea sunt menite să definească domeniul de aplicare al exonerării prevăzute în dispoziția amintită, astfel încât această exonerare nu se aplică decât activităților expres menționate în această dispoziție sau care pot fi încadrate în aceeași categorie (*eiusdem generis*)²¹.

38. Acțiunile domnului Buivids au fost activitățile unei persoane fizice care și-a exprimat opiniile personale. Este clar, în consecință, că acestea nu intră sub incidența prevederilor articolului 3 alineatul (2) prima liniuță din Directiva 95/46.

39. Cu privire la articolul 3 alineatul (2) a doua liniuță din Directiva 95/46, Curtea a statuat că prevederea interpretată prin referire la finalitățile prevăzute în considerentul (12), referitor la această exonerare, menționează corespondența și păstrarea repertoarului de adrese drept exemple de prelucrare a datelor efectuată de o persoană fizică în exercitarea unor activități exclusiv personale sau domestice. Rezultă că această a doua exonerare trebuie interpretată în sensul că vizează numai activitățile care se includ în cadrul vieții private sau familiale a particularilor²².

40. Astfel, nici prevederile articolului 3 alineatul (2) a doua liniuță din Directiva 95/46 nu se pot aplica activităților domnului Buivids. Publicarea înregistrării video pe internet nu a făcut parte din viața sa privată sau de familie. Dimpotrivă: publicarea a intenționat ca datele să fie puse la dispoziția unui număr nelimitat de persoane și să devină accesibile pentru acestea.

41. În consecință, concluzionăm că activitățile cum sunt filmarea și înregistrarea unor funcționari publici aflați în exercițiul funcțiunii la locul de muncă și, ulterior, publicarea înregistrării video pe internet constituie prelucrare automată, în totalitate sau parțial, a datelor cu caracter personal în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 95/46.

18 Hotărârea din 13 mai 2014, Google Spain și Google (C-131/12, EU:C:2014:317, punctul 66).

19 Hotărârea din 8 aprilie 2014, Digital Rights Ireland și alții (C-293/12 și C-594/12, EU:C:2014:238, punctul 33).

20 Hotărârea din 27 septembrie 2017, Puškár (C-73/16, EU:C:2017:725, punctul 38).

21 Hotărârea din 27 septembrie 2017, Puškár (C-73/16, EU:C:2017:725, punctele 36 și 37 și jurisprudența citată).

22 Hotărârea din 16 decembrie 2008, Satakunnan Markkinapörssi și Satamedia (C-73/07, EU:C:2008:727, punctele 43 și 44).

Cu privire la a doua întrebare

42. Prin intermediul celei de a doua întrebări, instanța de trimitere solicită să se stabilească dacă trebuie să se considere că acțiuni cum sunt cele întreprinse de domnul Buivids intră în sfera de aplicare a exonerării în scopuri jurnalistice prevăzute la articolul 9 din Directiva 95/46.

43. În decizia de trimitere, instanța de trimitere arată că dacă domnul Buivids ar fi realizat și ar fi publicat înregistrarea video în scopuri jurnalistice cu respectarea normelor naționale aplicabile, activitățile sale ar fi fost exceptate de la aplicarea prevederilor articolului 8 din Legea privind protecția datelor personale ale persoanelor fizice, articol care stabilește obligația operatorului de date de a informa în modul prevăzut de lege persoana (persoanele) vizată (vizate) cu privire la scopul pentru care este realizată înregistrarea video.

44. În această privință, observăm că, la transpunerea directivelor precum Directiva 95/46, statelor membre le revine obligația să se asigure că normele dreptului național sunt interpretate într-un mod care conferă un just echilibru între diferitele drepturi fundamentale protejate de ordinea juridică a Uniunii. Pe lângă aceasta, la punerea în aplicare a măsurilor naționale de transpunere a directivelor, incumbă autorităților și instanțelor din statele membre nu numai să interpreteze dreptul lor național într-un mod conform directivelor menționate, ci și să se asigure că nu se vor întemeia pe o interpretare a normelor naționale care ar intra în conflict cu drepturile fundamentale respective sau cu alte principii generale ale dreptului Uniunii, precum principiul proporționalității²³.

45. Curtea a arătat deja că articolul 9 trebuie interpretat în raport cu obiectivul urmărit de Directiva 95/46 și cu sistemul pe care îl instituie²⁴. Articolul 1 prevede în mod clar că, printre aceste obiective, se numără asigurarea liberei circulații a datelor cu caracter personal, precum și protejarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale persoanei și în special a dreptului la viața privată în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal. Articolul 9 din directivă arată cum se vor concilia aceste două obiective. Obligația de a realiza echilibrul necesar revine statelor membre²⁵.

46. Istoricul legislativ al Directivei 95/46 indică faptul că exceptarea în scopuri jurnalistice trebuie aplicată restrictiv. Formularea din prezent a articolului 9 din această directivă nu se regăsea în propunerea inițială a Comisiei²⁶. Aceasta a fost introdusă la aproape cinci ani după prezentarea acestei propuneri, ca rezultat al modificărilor înaintate de Parlamentul European cu scopul de a clarifica faptul că statele membre au obligația de a prevedea excepții și derogări doar în măsura în care se dovedesc necesare pentru a pune dreptul la viață privată în acord cu normele care reglementează libertatea de exprimare²⁷.

23 Hotărârea din 29 ianuarie 2008, Promusicae (C-275/06, EU:C:2008:54, punctul 68 și jurisprudența citată).

24 Hotărârea din 16 decembrie 2008, Satakunnan Markkinapörssi și Satamedia (C-73/07, EU:C:2008:727, punctele 50-53).

25 A se vedea considerentele (17) și (37) ale Directivei 95/46.

26 COM(90) 314 final din 13 septembrie 1990. Propunerea inițială cuprindea un proiect al articolului 19 care permitea statelor membre să deroge de la prevederile directivei cu privire la presa scrisă și audiovizuală, în măsura în care era necesar pentru a echilibra drepturile fundamentale ale persoanelor cu drepturile la viață privată și la libertate de exprimare. Propunerea a fost modificată de două ori, prin propunerile Comisiei COM(92) 422 final din 15 octombrie 1992 și COM(95) 375 final din 18 iulie 1995.

27 A se vedea Decizia privind poziția comună stabilită de Consiliu în vederea adoptării unei directive a Parlamentului European și a Consiliului privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (C4-0051/95-00/0287(COD) (JO 1995, C 166, p. 105).

47. Articolul 9 poate fi divizat în două componente. În conformitate cu prima componentă, statele membre primesc instrucțiuni să prevadă excepții și derogări printre altele de la normele generale care reglementează legalitatea prelucrării datelor cu caracter personal, așa cum sunt cele prevăzute de articolele 6 și 7 din această directivă. Cea de a doua componentă subliniază faptul că astfel de excepții sau derogări pot fi acordate doar pentru prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată exclusiv în scopuri jurnalistice, *doar* în măsura în care este necesar pentru a pune dreptul la viață privată în acord cu normele care reglementează libertatea de exprimare²⁸.

48. Curtea a precizat deja că, în contextul libertății de exprimare, noțiunea de „scopuri jurnalistice” trebuie interpretată în sens larg²⁹, stabilind și o serie de criterii de care trebuie să se țină cont. În primul rând, jurnalismul nu este limitat la întreprinderile din sectorul mijloacelor de comunicare în masă, ci și oricărei persoane care exercită o astfel de activitate. În al doilea rând, faptul că activitatea jurnalistică în cauză este generatoare de profit nu este un considerent determinant. În al treilea rând, mijloacele de comunicare se schimbă și evoluează. Astfel, modul în care sunt prelucrate și transmise datele, fie prin mijloace convenționale ori chiar demodate (precum hârtia sau undele hertziene), fie prin mijloace mai moderne (precum încărcarea datelor pe internet), nu este determinant. În final, în lumina acestor criterii, acțiunile pot fi calificate drept „activități de jurnalism” în cazul în care au ca scop aducerea la cunoștința publicului a unor informații, opinii sau idei³⁰.

49. Activitățile unui particular, cum sunt cele efectuate de domnul Buivids, se încadrează în sfera de aplicare a noțiunii de „scopuri jurnalistice”, în sensul articolului 9 din Directiva 95/46?

50. Domnul Buivids, sprijinit de guvernul Portugaliei și de guvernul Suediei, arată că acțiunile sale au vocația de a se încadra în prevederile articolului 9 și că este exceptat de la aplicarea prevederilor capitolului II din această directivă. Republica Cehă și Polonia îl contrazic, susținând că prevederile articolului 9 nu se aplică în speță. Austria, Italia și Comisia arată că sarcina de a examina aplicabilitatea excepției în scopuri jurnalistice revine instanței naționale. Letonia susține că, deși acțiunile domnului Buivids nu se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei 95/46, sunt incidente normele naționale în vigoare.

51. Obiectivele divulgării datelor personale în litigiul de față sunt în mod evident chestiuni de fond care nu intră în competența Curții. Acestea fiind spuse, în interpretarea articolului 9 din Directiva 95/46, Curtea trebuie să ofere instanței de trimitere cadrul necesar pentru a realiza această evaluare. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (denumită în continuare „Curtea de la Strasbourg”) în care se interpretează prevederile CEDO (articolele 8 și 10) oferă unele repere de referință utile.

52. Astfel, interpretând articolul 10 din CEDO, Curtea de la Strasbourg a arătat că „posibilitatea persoanelor fizice de a se exprima pe internet constituie un instrument fără precedent în exercitarea libertății de exprimare” și că publicarea de știri și comentarii pe un site de internet reprezintă o activitate jurnalistică³¹. Curtea de la Strasbourg a recunoscut în repetate rânduri rolul vital pe care îl joacă media în facilitarea și favorizarea dreptului publicului de a primi și de a răspândi informații și idei³². De asemenea, a recunoscut că funcția de a crea diverse „platforme de dezbatere publică nu este doar pentru presa [convențională] [...] având în vedere faptul că internetul contribuie semnificativ la

28 Excepția include de asemenea prelucrarea datelor personale în scopul exprimării artistice sau literare, care nu este relevantă în contextul acțiunii principale: a se vedea în continuare punctul 10 de mai sus.

29 Hotărârea din 16 decembrie 2008, Satakunnan Markkinapörssi și Satamedia (C-73/07, EU:C:2008:727, punctul 56).

30 Hotărârea din 16 decembrie 2008, Satakunnan Markkinapörssi și Satamedia (C-73/07, EU:C:2008:727, punctele 58-61).

31 Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului (Marea Cameră) din 16 iunie 2015, Delfi AS împotriva Estoniei (CE:ECHR:2015:0616JUD006456909, punctul 110 și jurisprudența citată, precum și punctul 112).

32 Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 8 noiembrie 2016, Magyar Helsinki Bizottság împotriva Ungariei (CE:ECHR:2016:1108JUD001803011, punctul 165 și jurisprudența citată).

îmbunătățirea accesului publicului la știri și, în general, facilitarea difuzării de informații [...] funcția bloggerilor și a utilizatorilor populari de platforme sociale poate fi de asemenea comparată cu cea de «câine de pază al societății», în măsura în care este vorba despre garanțiile prevăzute de articolul 10 [din CEDO]³³.

53. În consecință, considerăm evident că un particular care, prin culegerea și publicarea de informații, exercită activitatea denumită „jurnalism cetățenesc” cu scopul de a aduce la cunoștința publicului informații, opinii sau idei, prelucrează date cu caracter personal în scopuri jurnalistice, în sensul articolului 9³⁴.

54. De aici rezultă că nu suntem de acord cu punctele de vedere exprimate de Republica Cehă și de Portugalia, în măsura în care acestea susțin că jurnalismul implică întotdeauna un anumit grad de formalism și proceduri profesionale ori un control profesional. Chiar dacă aceste lucruri au fost adevărate în trecut, în prezent, progresul tehnologiei și cutumele sociale fac imposibilă limitarea înțelesului noțiunii de jurnalism la cel al unei profesii reglementate³⁵.

55. Pe de altă parte, în niciun caz nu rezultă că *orice* informații cu privire la o persoană identificabilă divulgate de un particular prin publicarea unor materiale pe internet reprezintă jurnalism și că, prin urmare, s-ar încadra în condițiile de exceptare prevăzute de articolul 9 din Directiva 95/46. Acest articol prevede explicit că exceptarea în scopuri jurnalistice se aplică doar în măsura în care este necesară pentru a concilia dreptul la viață privată cu normele care reglementează libertatea de exprimare, iar prelucrarea datelor trebuie să fie realizată *numai* în scopuri jurnalistice.

56. Așadar, unde trebuie trasă linia?

57. Reamintim aici faptul că articolul 9 din Directiva 95/46 impune cu fermitate obligația de a realiza echilibrul corect între cele două drepturi fundamentale, protecția dreptului la viață privată și libertatea de exprimare, în sarcina statelor membre. În același timp, Curtea poate și trebuie să ofere îndrumările necesare pentru a asigura aplicarea corectă și uniformă, sub rezerva controlului de către instanțele naționale, a principiilor stabilite de legiuitorul Uniunii Europene. Sugerăm că abordarea de mai jos poate fi de folos.

58. În primul rând, instanța națională ar trebui să examineze dacă datele prelucrate transmiteau un conținut substanțial, astfel încât să constituie „aducerea la cunoștința publicului a unor informații, opinii sau idei”, în sensul testului stabilit în hotărârea Satakunnan Markkinapörssi și Satamedia³⁶. Prezenta decizie de trimitere conține insuficiente informații pentru ca Curtea să poată discerne dacă înregistrarea video realizată de domnul Buivids îndeplinea condițiile acestui test, sarcina de a face constatările suplimentare necesare ale stării de fapt revenind instanțelor naționale³⁷. În lipsa conținutului substanțial cerut, materialul filmat nu se încadrează în niciun caz la exonerarea în scopuri jurnalistice prevăzută de articolul 9 din Directivă.

33 Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 8 noiembrie 2016, Magyar Helsinki Bizottság împotriva Ungariei (CE:ECHR:2016:1108JUD001803011, punctele 166 și 168).

34 A se vedea nota de subsol 30 de mai sus.

35 A se vedea în acest sens ziarul *The Guardian*, „The rise of citizen journalism”, 11 iunie 2012. *Financial Times* a desemnat-o drept „persoana anului 2017” pe Susan Fowler, tânăra din Statele Unite care, dezvăluindu-și experiențele proprii pe un blog, a demască hărțuirea sexuală de la Uber și a conferit femeilor încredere să vorbească deschis. Nici înainte de era internetului jurnalismul nu era limitat în sens formal la o anume profesie. Astfel, de exemplu *Samizdat*, sistemul clandestin din URSS și din țările din orbita sa prin care era tipărită și distribuită literatura în mediul privat, pentru a ocoli cenzura guvernamentală, a permis persoanelor obișnuite să-și exprime punctele de vedere.

36 Hotărârea din 16 decembrie 2008 (C-73/07, EU:C:2008:727; a se vedea punctul 48 de mai sus).

37 Întrucât prezenta trimitere preliminară a fost efectuată de Curtea Supremă, poate fi necesară retrimiteră cauzei la instanțele de grad inferior pentru ca acestea să efectueze constatările de fapt menționate.

59. În al doilea rând, instanța națională ar trebui să stabilească dacă, în speță, prelucrarea datelor cu caracter personal a fost realizată *numai* în scopuri jurnalistice. Decizia de trimitere arată că domnul Buivids nu a indicat care era scopul pe care îl urmărea prin realizarea și publicarea înregistrării video. Cu toate acestea, în timpul audierilor în fața Curții, s-a sugerat că acesta ar fi dorit să demaște abaterile poliției (un obiectiv clasic al jurnalismului de calitate, realizat în spirit civic). Și în acest caz, sarcina de a stabili dacă acesta era scopul urmărit de domnul Buivids și faptul dacă acesta era singurul scop al acestuia revine instanței naționale, singura în măsură să aprecieze faptele. Prezența altor elemente (cum este convingerea că există un drept intrinsec de a realiza și publica materiale filmate care prezintă agenți de poliție, doar pentru că sunt funcționari publici, sau simplul voyeurism) ar însemna că nu se îndeplinește criteriul „numai în scopuri jurnalistice”. În consecință, exonerarea prevăzută de articolul 9 nu s-ar aplica.

60. În al treilea rând, instanța națională va trebui să se confrunte cu prevederea conform căreia derogările de la aplicarea dispozițiilor directivei cu privire la protecția datelor cu caracter personal, stabilite în temeiul articolului 9, sunt permise „*în măsura în care se dovedesc necesare pentru a reconcilia dreptul la viață privată cu normele care reglementează libertatea de exprimare*” (sublinierea noastră). Jurisprudența constantă a Curții subliniază faptul că derogările de la dreptul la protecția datelor cu caracter personal garantate în temeiul articolului 8 din cartă, precum și limitările acestui drept trebuie să fie efectuate în limitele strictului necesar și trebuie să primească o interpretare strictă³⁸.

61. CEDO nu cuprinde o prevedere echivalentă cu cea de la articolul 8 din cartă (protecția datelor cu caracter personal). În jurisprudența sa, Curtea de la Strasbourg a asimilat acest drept fundamental cu dreptul la respectarea vieții private și de familie garantat de articolul 8 din CEDO, abordându-l ca expresie mai specifică a dreptului la viață privată în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal³⁹. Astfel, hotărârile Curții de la Strasbourg cu referire la ponderarea articolelor 8 și 10 din CEDO oferă un cadru pentru concilierea dreptului fundamental la viață privată și al dreptului fundamental la libertatea de exprimare: sarcina impusă de articolul 9 din Directiva 95/46.

62. Cu privire la ponderarea pe care autoritățile naționale (și, în consecință, instanțele naționale) trebuie să o efectueze pentru a pune de acord aceste două drepturi, Curtea de la Strasbourg a statuat că, în principiu, drepturile protejate de articolele 8 și 10 din CEDO trebuie respectate în aceeași măsură⁴⁰. Etapele semnificative au fost definite până în prezent astfel: (i) examinarea contribuției la o dezbatere de interes public, (ii) evaluarea gradului de notorietate a persoanei afectate, (iii) analizarea subiectului relatării, (iv) examinarea conduitei anterioare a persoanei în cauză, (v) examinarea conținutului, a formei și a consecințelor publicării și (vi) luarea în considerare a circumstanțelor în care au fost obținute informațiile.

63. Pentru a stabili dacă publicarea unui material care dezvăluie elemente din viața privată constituie și un subiect de interes public, Curtea de la Strasbourg a analizat importanța subiectului pentru public și importanța informației dezvăluite. În plus, de regulă, interesul public se leagă de aspecte care afectează cetățenii într-o astfel de măsură încât aceștia pot dezvolta un interes legitim față de respectivele aspecte care atrag atenția publicului sau îl preocupă în măsură semnificativă, în special în cazul în care aceste aspecte afectează bunăstarea cetățenilor sau viața comunității⁴¹. Curtea de la Strasbourg s-a pronunțat

38 Hotărârea din 11 decembrie 2014, Rynes (C-212/13, EU:C:2014:2428, punctele 28 și 29, precum și jurisprudența citată).

39 Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului (Marea Cameră) din 27 iunie 2017, Satakunnan Markkinapörssi Oy și Satamedia Oy împotriva Finlandei (CE:ECHR:2017:0627JUD000093113, punctele 8-28. Originile acestei cauze se găsesc în circumstanțele de fapt în care s-a pronunțat Hotărârea Curții din 16 decembrie 2008, Satakunnan Markkinapörssi și Satamedia (C-73/07, EU:C:2008:727). La Curtea de la Strasbourg, procedurile au fost inițiate prin cererea nr. 931/13. Secția a patra a Curții de la Strasbourg a pronunțat o hotărâre pe 21 iulie 2015. Cererea de trimitere a cauzei către Marea Cameră a fost aprobată pe 14 decembrie 2015, iar Marea Cameră s-a pronunțat pe data de 27 iunie 2017.

40 Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului (Marea Cameră) din 16 iunie 2015, Delfi AS împotriva Estoniei (CE:ECHR:2015:0616JUD006456909, punctul 139).

41 Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului (Marea Cameră) din 27 iunie 2017, Satakunnan Markkinapörssi Oy și Satamedia Oy împotriva Finlandei (CE:ECHR:2017:0627JUD000093113, punctele 165, 166 și 171).

arătând că riscul ca publicarea de conținuturi și comunicări pe internet să provoace daune la adresa exercitării și beneficiului drepturilor și libertăților omului, în special la adresa dreptului la respectarea vieții private, este cu siguranță mai mare decât riscul prezentat de publicarea în presă folosind tehnologii mai vechi, cum ar fi presa tipărită⁴².

64. În speță, informațiile prezentate în fața Curții în decizia de trimitere sunt vagi. Instanța de trimitere arată că înregistrarea video realizată de domnul Buivids nu prezintă știri de actualitate sau o conduită ilegală a agenților de poliție și nici nu sugerează că vreunul dintre agenții de poliție identificați în materialul video ar fi persoane publice în nume propriu. Nu sunt oferite informații cu privire la conduita anterioară a niciuneia dintre persoanele vizate. Subiectul materialului video pare a fi numai faptul că domnul Buivids s-a aflat în sediul poliției în legătură cu o serie de proceduri administrative care îl vizau. Domnul Buivids a realizat înregistrarea sa video în mod transparent, însă nu a informat persoanele vizate (agenții de poliție) în legătură cu scopul specific al filmării. În cadrul ședinței, domnul Buivids a confirmat faptul că nu avea consimțământul expres al persoanelor vizate, nici pentru filmare, nici pentru publicarea ulterioară a acesteia pe internet.

65. Este evident că, prin publicarea înregistrării video pe un site internet, domnul Buivids a încălcat dreptul fundamental la viață privată al persoanelor vizate. Acesta nu a întreprins nicio acțiune pentru atenuarea efectului respectivei încălcări – de exemplu, prin estomparea sau mascarea fețelor acestor persoane sau distorsionarea vocilor înainte de publicarea materialului video.

66. Pe baza informațiilor limitate puse la dispoziția Curții, considerăm că nu au fost întrunite acele criterii identificate mai sus pentru a putea evalua dacă, într-un caz individual, dreptul la libertatea de informare trebuie să prevaleze în fața dreptului la viață privată și la protecția datelor personale. Subliniem însă că revine instanțelor naționale să finalizeze procesul de constatare a faptelor și, pe acest fundament, să se pronunțe definitiv în prezenta cauză.

67. Pentru motive de exhaustivitate, trebuie să abordăm și un argument adus în discuție de guvernul Republicii Cehe, potrivit căruia activitățile de prelucrare a datelor personale întreprinse de domnul Buivids capătă caracter legal în temeiul articolului 7 litera (f) din Directiva 95/46. Respectiva prevedere stabilește o listă exhaustivă și restrictivă de cazuri în care prelucrarea datelor personale poate fi considerată ca fiind legală⁴³, cu condiția ca, în primul rând, să fie respectate principiile referitoare la calitatea datelor stabilite la articolul 6 din directivă.

68. În temeiul articolului 7 litera (f), prelucrarea îndeplinește condiția de legitimitate în cazul în care aceasta este necesară pentru realizarea interesului legitim al operatorului de date (în cazul de față domnul Buivids) sau al unuia sau mai multor terți, cu condiția ca acest interes să nu prejudicieze interesul sau libertățile și drepturile fundamentale ale persoanei vizate care sunt protejate în temeiul articolului 1 alineatul (1) din Directiva 95/46. Această examinare necesită o ponderare a drepturilor și a intereselor opuse⁴⁴.

69. Considerăm că abordarea adoptată de Curte la interpretarea articolului 7 litera (e) din Directiva 95/46 în coroborare cu articolul 6 alineatul (1) litera (b) se aplică și în acest caz⁴⁵. Astfel, articolul 7 litera (f) trebuie coroborat cu articolul 6 alineatul (1) litera (b) din respectiva directivă.

42 Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului (Marea Cameră) din 16 iunie 2015, Delfi AS împotriva Estoniei (CE:ECHR:2015:0616JUD006456909, punctul 133).

43 Hotărârea din 27 septembrie 2017, Puškár (C-73/16, EU:C:2017:725, punctul 104 și jurisprudența citată; a se vedea, de asemenea, punctul 105).

44 Hotărârea din 13 mai 2014, Google Spain și Google (C-131/12, EU:C:2014:317, punctul 74 și jurisprudența citată).

45 Hotărârea din 27 septembrie 2017, Puškár (C-73/16, EU:C:2017:725, punctul 110 și jurisprudența citată); a se vedea de asemenea Concluziile avocatului general Kokott prezentate în această cauză (EU:C:2017:253, punctul 106).

70. Decizia de trimitere arată că prima instanță a constatat că domnul Buivids nu a informat persoanele vizate cu privire la scopul specific al realizării înregistrării video. În lumina acestei constatări, se pare că cel puțin două dintre condițiile cumulative prevăzute la articolul 6 alineatul (1) litera (b) – potrivit căruia datele pot să fie „colectate numai în scopuri determinate, explicite și legitime” – nu au fost îndeplinite.

71. Rezultă de aici că articolul 7 litera (f) din Directiva 95/46 nu se poate aplica în acest caz.

72. În final, subliniem că pot exista, desigur, circumstanțe speciale în care singura metodă prin care jurnalismul de investigație poate dezvălui nereguli grave este de a apela la unele tipuri de operațiuni secrete. O astfel de situație ar fi caracterizată de un nivel ridicat al interesului public în a permite investigarea și publicarea (ceea ce implică în mod necesar prelucrarea datelor). Aceasta ar necesita totuși o analiză atentă pentru a obține un echilibru corespunzător între drepturile fundamentale aflate în conflict. Nu vom detalia această chestiune sensibilă aici, deoarece, în baza faptelor aflate la dispoziția Curții, suntem de opinia că, în mod evident, în această cauză lucrurile nu stau astfel.

73. Concluzionăm că, în cazul în care o persoană care nu este de profesie ziarist realizează înregistrări video pe care le publică pe un site internet, acestea sunt de natură să intre în sfera noțiunii de „scopuri jurnalistice”, în sensul articolului 9 din Directiva 95/46, dacă se dovedește că aceste activități au fost realizate exclusiv în aceste scopuri. În conformitate cu prevederea respectivă, este de competența autorităților naționale, sub controlul instanțelor naționale, să analizeze și să concilieze dreptul fundamental la viață privată în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal ale persoanei (persoanelor) vizate cu dreptul fundamental la libertatea de exprimare al operatorului. În cadrul acestei evaluări comparative, respectivele autorități trebuie să aibă în vedere (i) dacă materialul comunicat contribuie la o dezbatere de interes public, (ii) gradul de notorietate al persoanei (persoanelor) afectate, (iii) subiectul relatării, (iv) conduita anterioară a persoanei vizate, (v) conținutul, forma și consecințele publicării respective și (vi) circumstanțele în care au fost obținute informațiile.

Concluzie

74. În lumina tuturor considerațiilor de mai sus, propunem Curții să răspundă la întrebările preliminare adresate de Latvijas Augstākā tiesa (Curtea Supremă, Letonia) după cum urmează:

- „– Activități cum sunt filmarea și înregistrarea unor funcționari publici aflați în exercițiul funcțiunii la locul de muncă și, ulterior, publicarea înregistrării video pe internet constituie prelucrare automată, în totalitate sau parțial, a datelor cu caracter personal în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date.
- În cazul în care o persoană care nu este de profesie ziarist realizează înregistrări video pe care le publică pe un site internet, acestea sunt de natură să intre în sfera noțiunii de „scopuri jurnalistice”, în sensul articolului 9 din Directiva 95/46, dacă se dovedește că aceste activități au fost realizate exclusiv în aceste scopuri.
 - În orice caz individual, în temeiul articolului 9 din Directiva 95/46, este de competența autorităților naționale, sub controlul instanțelor naționale, să analizeze și să concilieze dreptul fundamental la respectarea vieții private în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal ale persoanei (persoanelor) vizate cu dreptul fundamental la libertatea de exprimare al operatorului. În cadrul acestei evaluări comparative, respectivele autorități trebuie să aibă în vedere (i) dacă materialul comunicat contribuie la o dezbatere de interes public, (ii) gradul de notorietate al persoanei

(persoanelor) afectate, (iii) subiectul relatării, (iv) conduita anterioară a persoanei vizate, (v) conținutul, forma și consecințele publicării respective și (vi) circumstanțele în care au fost obținute informațiile.”